

С промяната на обществено-политическата система през септември 1944 г. под ръководството на БКП в страната започва и радикална стопанска реформа. В резултат на това настъпва социална промяна, която предизвиква неконтролируема вътрешна миграция от селата към градовете.

Засилените вътрешни миграционни процеси, увеличеният естествен прираст и окончателното усяждане на циганското население води до разширяване на съществуващите цигански махали и формиране на нови. При цялостното разрастване на градовете и тяхното благоустрояване нееднократно те се прехвърлят към новите градски покрайнини. Започнатите нови квартали са в регулацията и в кадастъра на града, но и тук след време не закъснява самотодейното незаконно строителство. Те все повече се пренаселват и разрастват. „Махалата (кв. Филиповци в София – б.а.) се е появила 1959 г. Името на махалата идва от селото в съседство, на което е построена.... Ние живеехме в центъра на София, на „Константин Величков“, в „Коньовица“. Постепенно всички цигани от „Коньовица“ и „Константин Величков“ бяха преместени.... Взеха ни нашите места и ни докараха тук....

Започнаха да ни събарят къщите на „Татарли“ и ни преселиха. По това време това беше едно село.... Тук на времето трябваше да се изселят циганите от „Позитано“, от Еврейския квартал, и тогава се направи циганският квартал и ни заселиха тук.... Построиха петдесетина къщички и ни настаняха

В началото тук нямаше никой. Отначало общината ни даде около 180 апартамента, но постепенно населението се увеличи и хората се принудиха да преустроят всички бараки, които бяха за въглища и да ги ползват за жилища. След като свършиха бараките, започнаха да стоят по нивите. Хората няма къде да живеят“ (Петрова, Антонова, Пенчева 2004: 71, 79, 85, 89, 94, 102).

В Стара Загора през 1957 г. Градският народен съвет отрежда подходящ терен за нова циганска махала в местността Аръшев дол, а през 1959 г., съвместно с партийните и отечественофронтовските комитети, приема и конкретни мероприятия по „регулиране местожителството на циганите“. В началото на 60-те год. започва реалното оформяне на новия цигански квартал. Разположен на северозападните склонове след Аязмото и по-късно се нарича Лозенец. „Направихме план и започнахме да им раздаваме места. Те започнаха да строят, като съвета ги подпомагаше с превозни средства и намиране на строителни материали. Най-напред започнахме да изселваме от Чадър могила. След това северно от жп линията за Нова Загора и източно от артилерийските казарми. Тези около Окръжна болница не се изселиха и си останаха по местата. Направихме им магазини и други съоръжения. След това започнаха да настъпват по Таушана (местност на север - б.а.) и го заселиха почти изцяло“ – пише в спомените си тогавашният старозагорски кмет Йор-